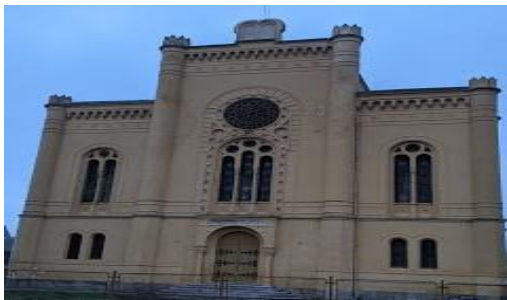




פון דע קראלא הויף

מהנעשה ונשמע • שיחות ואמרי קודש • תמונות

בס"ד, ערש"ק בלק תשפ"ה • גליון פנימי

ה חוקת – ז תמוז

בתפילת שחרית כובד מרן רבינו שליט"א בעלית שלישי.
אחר תפילת שחרית שח מרן רבינו שליט"א היום חל יומא
דהילולא של הרה"ק בעל הלב שמחה מגור זי"ע
כידוע השתדל להסתיר את הנהגותיו והליכותיו ואת
המופתים הרבים שעשה ניסה להסוות ולהסביר כעניין
שבדרך הטבע.

בזמן לוויית עסק בתיקון נשמת הנפטרים. נהג לחלק פירות
לחסידי ו לאחר שנתן עצם מדג שאכל לחשוכי ילדים שביקשו
את ברכתו נפקדו בבן. העניק לבחורים שהגיעו לגיל מצוות
את הספר 'אורחות צדיקים' ולחתנים העניק גביע כסף.
בחורף ובקיץ נהג לעטוף את צווארו בצעיף היות ונגע לליבו
מצבם הדחוק של יהודים רבים והסביר כי אלו ראשי
תיבות צריכין עמך ישראל פרנסה!

אחריה איחל מרן רבינו שליט"א ברכת "מזל טוב" לחתן הר"ר
שמחה אשר צימרמן הי"ו לרגל נישואיו עב"ג בשעטומ"צ

אחריה"צ הגיע מרן רבינו שליט"א לפעילות רוחנית וקבלת קהל
בעיר פתח תקוה.

לעת ערב השתתף מרן רבינו שליט"א בשמחת החתונה לבת
ידידיו הר"ר פנחס ליבוביץ הי"ו עב"ג החתן שלמה דב בן
הר"ר יחיאל ציטרין הי"ו, באולמי ארמונות חן בב"ב.

מרן רבינו שליט"א איחל ברכת מזל טוב להרה"ח מנדיל
פרוכטר הי"ו ולחתנו הר"ר יצחק קורנבוים הי"ו לרגל הולדת
הנכדה/הבת.

אחר תפילת מעריב נשא מרן רבינו שליט"א שיחת קודש
בהתוועדות ליל שישי לקהל אנ"ש בבני ברק.
במהלכה אמר מר"ש כדלהלן:

מובא בפרשתינו: **עץ ארז אזור ושני תולעת**

מובא בשם השפת אמת: לשם מה עליו להביא גם עץ ארז,
המרומז על גאות? אם הכוונה היא בעיקר שישפיל את עצמו
כאזור, הרי די שיביא אזור בלבד?

ברם, כשהחוטא חוזר בתשובה והוא מתבונן על החטאים
אשר חטא, הריהו בא לידי שפלות-הרוח ולידי הבושה
העמוקה ביותר מן הגאווה שהיתה בו לפני כן, בוש ונכלם
הוא על אשר התגאה בו-בזמן שהיה חוטא, יוצא איפוא
שהגאווה מסייעת לו עכשיו לבוא לידי שפלות-הרוח. ואם כן
שפיר יש לו ל"ארז" חלק ברפואתו.

עץ הארז שנזכר בפרשת מצורע (ויקרא יד, ד): "וצוה הכהן
ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת
ואזב". רש"י מסביר מדוע ניטל ענף מעץ הארז לטהרת
המצורע: 'ועץ ארז – לפי שהנגעים באים על גסות הרוח'.
הצרעת באה על האדם על שהוציא שם רע על חברו (מצורע
יתפרש כנוטריקון של 'מוציא שם רע') ונהג בכך בגסות הרוח,
ולכן עליו ליטול ענף מן העץ הגבוה ביותר (ארז) ומן העץ
הנמוך ביותר (אזוב), וכשם שהגביה עצמו כארז מוטל עליו
להשפיל עצמו כאזוב.

על פי המהר"ל- לכך יהיה בתחילה כתולעת עד שיתרחק מן
העבירה ולא יהא לבו גס עליו ואחר כך יהיה כאזוב ואין צריך
להשפיל עצמו כתולעת. ולפיכך מקדים הכתוב שני התולעת
ואח"כ האזוב, כי השפלות יותר מדאי אין ראוי כי כל מדה
טובה בעולם יש לו מיצוע ושני הקצוות אינם טובות.

גבהות לב כארז בדרכי ה', שפלות כאזוב במילי דעלמא
ודקדוק כחוט שני התולעת.

וכן כתב רבי יהושע השיל מאפטא: וצריך גם ארז לרמז
לאדם שיגביה עצמו כארז במילי דשמיא, על דרך 'ויגבה לבו
בדרכי ד' " (דברי הימים ב, יז, ו). אמנם צריך בזה חוט
המשקל להכריע, כמה מהגבהות לעבודת ד' וכמה מהשפלות
למילי דעלמא כמו חוט הלשון במאזנים, שצריך לעמוד
באמצע, שלא להכריע לכאן או לכאן, אף כחוט השערה, על
זה רמז שני התולעת, שהביא עם הארז והאזוב.

על פי זה מבואר שפיר שמטעם זה מביא המצורע "עץ ארז
ושני תולעת ואזוב" להורות שצריך להשתמש בשתי המידות
הללו, גאווה וענווה לעבודת ה', כל אחד בזמנו ובמקומו הראוי
לו, באופן כי מה שמביא המצורע "עץ ארז" שרומז על גאווה,
הוא כדי לכפר על שלא התנהג בגאווה דקדושה, כי אם
בענווה פסולה, ומה שמביא "שני תולעת ואזוב" הוא כדי
לכפר על שלא התנהג בענווה דקדושה, כי אם בגאווה
פסולה.

יום ו' – חוקת – ז תמוז

אחר תפילת שחרית ערך מרן רבינו שליט"א לחיים לרגל
הילולת כ"ק אדמו"ר הרה"צ ר' אשר ישעי' בהרה"צ איתמר
מנדבורנה חדרה זי"ע.

במהלכה שח מר"ש מגדלותו וצדקותו הרמה.

וסיפר על הגר"מ מאזוז צ"ל שהיה בימי החול מתפלל
שחרית בבית מדרשו ואף נכנס אליו לא פעם בפדיונות.
והיה ידוע שהבטיח לבחורים מבוגרים שיבואו להתפלל אצלו
בימים הנוראים, שיוושעו בזיווג הגון, וכך אכן היה.

מרן רבינו שליט"א שמכה גם כמרא דאתרא רובע ו' באשדוד
האציל מברכת קודשו לצעירי אברכי יזניץ באשדוד, לרגל
פתיחת היכל בית המדרש החדש, סמוך ונראה להיכל "רעוא
דרעוין" דקהילתינו הק'.

אחריה נכנס אל הקודש פנימה הרב דוד גרויז הי"ו עם הזמנה לנישואי הבת עב"ג החתן אפרים מנצר הי"ו שתתקיים ביום חמישי בלוק באולמי אחוזת פרידמן א.ת. עד הלום אשדוד.

אחר הטבילה במקוה לכבוד שבת, למד רבינו שליט"א שנים מקרא ואחד תרגום. אחר מכן אמר שיר השירים.

שב"ק חקת - ט תמוז

מין רבינו שליט"א עבר לפני התיבה לתפילת מנחה ערב שבת.

אחר מנחה עברו האורחים להתברך בברכת שלום עליכם. בין קבלת שבת למעריב נשא מין רבינו שליט"א דברים בעניני הפרשה.

אחר מעריב עברו לפני מר"ש לברך ולהתברך בברכת גוט שבת, והודו על הדברים הנפלאים.

~ שוה"ט ליל שב"ק ~

מין רבינו שליט"א ערך שוה"ט מיד אחר התפילה בביתו נאווה קודש.

במציגת הכוס לקידוש כיבד מר"ש את חתדב"נ הרב ישראל יוסף שליט"א ובהגבהת הכוס את הבה"ח יצחק אברהם הי"ו

אחר ה'יוה"ק החל מר"ש בניגון "מנוחה ושמחה" בלחן יו"ט.

אחריה כיבד מר"ש את בניו לומר דברי תורה.

בין דברי התורה אמר בנו שמעון כדלהלן:

עץ ארז ושני תולעת ר"ת בגמ' 477 פרה אדומה תמימה ר"ת בגמ' 481 חסר ד' עץ ארז רומז לגאווה מפני הוא הגדול והחזק שבצמחים, פרה אדומה רומז לענווה כיון שמקריב את עצמו ככולו לה' יתברך הד' רומז לד' מינים ללמד שעל ידי הד' מינים יכול להגיע לענווה.

והפליא מר"ש את הדברים הללו.

אחר הזמירות כנהוג החל מין רבינו שליט"א את הניגונים שהלחין על המילים "רחם בחסדך..." "צמאה נפשי לאלוקים..." חזן וקהל. אחר מכן הורה לשיר שוב יחדיו את הקטע של "זכור אהבת קדומים..." וכן את הניגון המהיר שהתאים על המילים "לבי ובשרי ירננו לא-ל חי"

לפני התורה שר רבינו שליט"א את הניגון לכבוד שב"ק... (שהתאים מר"ש על הלחן של למקדשך פיטסבורג)

בין הדברים אמר מר"ש כדלהלן:

מובא בפרשתינו **ודברתם אל הסלע** (כ, ח)

דברים אלו אמרם הגאון רבי שלמה קלוגער זי"ע בהספדו על החתם סופר זי"ע, וכה היו דבריו: מנהג ישראל להתחיל את ההספד בדברי תורה. והביאור בזה, כי הקב"ה אמר למשה עבדו 'ודברתם אל הסלע' ואיתא במדרש (ילקוט"ש במדבר כ, רמז תשס"ג) שאמר לו 'ודברתם אל הסלע' – שנה עליו פרק אחד והוא מוציא מים מן הסלע, הרי כשרצה לשבור האבן ולהוציא ממנו מים ציווה עליו לומר דבר הלכה, כי הוא מסוגל להוציא מים מן האבן. וכן בדין כשאנו רוצים לשבור לב האבן להוציא ממנו מים – דמעות על אדם כשר, אומרים איזה דבר הלכה יוצאו המים אף מאלו הנוכחים שליבם לב אבן. וכיו"ב לכל הרוצה שיקויים בו מקרא שכתוב (הושע יג ח)

ואקרא סגור לבם יוכל לעשות זאת על ידי שיקרא פרק אחד או הלכה אחת...

כעין זה כתב הרה"ק השפת אמת זי"ע שבאם רואה אדם שליבו סתום לדברי תורה אזי הדרך לפתחה היא אך ורק על ידי לימוד התורה הקדושה.

בדומה לזה כתב הרה"ק האמרי יוסף מספינקא זי"ע דברים נפלאים ופתח פיו במשל למה הדבר דומה, לאחד הנכנס אל בית היין, ועז חפצו לטעום מעט מן האדום האדום הזה, אך אין לו כי אם כוס אחת שאינה נקיה, עד שנפשו קצה לשתות בזה הכוס, ואילו מים חיים לתת אל כלי ולשטוף את הכוס גם לא היה שם בנמצא.

מה עושה האיש, הרי הוא לוקח מעט מהיין הרב המצוי מימיו ומשמאלו, ועם היין ירחץ את הכוס בכדי שיוכל לשתות הימנו יין ולהתענג מפרי הגפן.

ממנו נלמד וכן נעשה גם ביינה של תורה, שאל יאמר האדם הן אני עץ יבש, אין בי לא תורה ולא מעשים, מלא אנוכי בעוונות עד שאיני יכול ללמוד את התורה הקדושה והטהורה. כי לא כך הם פני הדברים, אלא העצה היעוצה היא שילמד האדם את חוקי חורב ויעסוק בדברי תורה ביגיעה וזאת התורה אשר ילמד תנקה ותטהר את נפשו ורוחו ונשמתו, עד אשר יגיע למדרגה הראויה לשתות מהיין הטוב בלימוד התורה ואף להשקות עם רב ללמוד וללמד את תלמוד תורתך.

מין רבינו שליט"א כיבד את הרב מרדכי אנגלברג שליט"א לזמן על הכוס ובהגבהת הכוס את הרב ישראל יוסף שליט"א לאח"מ קמו לריקוד שמחה וכן בניגון החדש שהלחין מר"ש על המילים "פותח את ירך ומשביע לכל חי רצון".

~ פירות טיש ~

מין רבינו שליט"א ערך פירות טיש עוד כשעה ארוכה בשירה ותשבחות לא-ל חי.

~ שלום זכר ~

מין רבינו שליט"א השתתף בשמחת השלום זכר לנכד המחותן הרה"ג יעקב לנדאו שליט"א מו"צ וראש כולל "שבט הלוי" בן לחתנו ידידו הר"ר משה וימר הי"ו מר"ש איחל מז"ט לבעל השמחה ולסבים ובירך וטעם מהבאנדלעך ומשאר המטעמים.

~ צפרא דשבתא ~

מין רבינו שליט"א עבר לפני התיבה בלהבת אש קודש, לתפילות שחרית ומוסף.

מר"ש אמר א-ל אדון פסוק בפסוק, ושר "במקומך"

מר"ש כיבד את הרב אופיר כהן בפתיחת הארון

אחר עליית שביעי ערך מר"ש מי שבירך לחולי עמך בית ישראל וכן לחטופים שישבו בריאים לביתם.

~ קידושא רבא ~

אחר התפילה קידש מין רבינו שליט"א על היין לרגל שמחת "הקידושא רבא" להולדת הבת לידידו הר"ר אהרן ליזרזון הי"ו.

~ עתיקין קדישין ~

סעודת צפרא דשבתא ערך מרן רבינו שליט"א בביתו נאווה קודש.

במילוי והגבהת הכוס לקידוש כיבד מר"ש את חדב"נ הרב ישראל יוסף שליט"א ושרו המזמורים כנהוג. אחר הלחיים אמר מר"ש:

מובא בפרשתינו: **יען לא האמנתם בי להקדישני** (כ, יב)

לכאורה קשה מדוע נענש משה על שהיכה את הסלע ולא דיבר, והלא מוכרח היה לעשות כן שהרי אמרו חז"ל שכל מה שעשה אברהם אבינו ע"ה למלאכים בעצמו שילם לו הקב"ה לבניו בעצמו, ומה שעשה על ידי שליח שילם הקב"ה על ידי שליח, אברהם אמר "ווקח נא מעט מים" ושילם הקב"ה לבניו ע"י שליח – משה רבינו, שנאמר "והכית בצור ויצא ממנו מים".

אלא, שאמרו חז"ל שהשכינה היתה מדברת מתוך גרונו של משה, אם כן אילו היה משה מדבר אל הסלע לא היה הנס נעשה על ידי שליח, כי השכינה היא המדברת, וממילא היה צריך להכות.

אמנם חז"ל אמרו שכיון שבא לכלל כעס בא לכלל טעות, וזו היתה טעותו, שכיון שבא לכלל כעס ואמר "שמעו נא המורים" נסתלקה ממנו שכינה, כדאיתא בגמרא שכל הכועס שכינה מסתלקת ממנו, ואם כן כבר היה יכול לדבר אל הסלע, שהרי באותה שעה נסתלקה ממנה שכינה ולא היתה מדברת מתוך גרונו.

כן זימרו ממקומך מלכינו תופיע, אל תירא, שמע ישראל, הן גאלתי.

לפני ברכת המזון למד מרן רבינו שליט"א בקול מתוך הספר "נועם אלימלך" והסביר בטו"ט כמנהג רבוה"ק זי"ע והוסיף נופך מדיליה.

אח"מ קם מר"ש לריקוד בניגון החדש שהלחין על המילים "תהילת ה' ידבר פי ויברך כל בשר"

מר"ש כיבד את בנו שמעון בניגון "השמים מספרים".

אחר ברכת המזון קם מר"ש לריקוד של מצוה.

~ אבות ובנים ~

מרן רבינו שליט"א למד עם בניו, במסגרת אבות ובנים במהלכה אף נשא דברי ברכה וחזק לילדי החמד.

~ רעוא דרעוין ~

מרן רבינו שליט"א ערך "סעודה שלישית" בהיכל "רעוא דרעוין" דקהילתנו הק' (ע"י ביהמ"ד אהבת ציון) רח' מנקישיוילי רובע ו' אשדוד.

אחר הזמירות כנהוג פתח מר"ש בדברי תורה ובעניני דיומא בין הדברים אמר כדלהלן:

ודברתם אל הסלע... והוצאת להם מים מן הסלע" (כ, ח)

מובא (נר המערבי עמ' קמו) מעשה שסיפר הגאון רבי יוסף משאש זצ"ל, ששמע מפי הגאון רבי רפאל אלנקווא זצ"ל, כי פעם הגיע אל רבנו ה'אור החיים' הקדוש יהודי אחד מעשירי סאלי, ישועה שפורטש שמו, והתאונן על מקרה מצער אשר קרהו. לא מכבר רכש פרס גדול ממשמעאלי, ושילם עליו טבין ותקילין, כי היו בו באותו פרס שני מעיינות מים זכים

ומתוקים והוא סבר שיתעשר מממכרם, אך בקושי חלפו חודשיים ימים ושני המעיינות יבשו ואין בהם לחלוחית. ביקש האיש את ברכת רבנו, כי תשוב הנביעה למעיינות.

בינתיים, תוך כדי שהיה יושב במחיצת רבנו, נטל העשיר כד מים שעמד על השולחן, מזג לעצמו כוס מים ושתה לרוויה, אך על שתיית המים לצמאו לא בירך 'שהכל' וגם 'בורא נפשות' לא אמר.

נענה רבינו ואמר: אכן נודע הדבר, כי מחמת שאינך מברך על שתיית המים, לא לפניך ולא לאחריה, אינך ראוי לברכת המעיינות. כל עוד והיו ברשות הישמעאלי, לא תבעו המים את עלבונם, אך כאשר זכו ובאו ברשותו של יהודי כשר, שמחו המים כי עומדת להתמלא משאלתם להיות קרובים למלכו של עולם, והלא מקרא מלא דיבר הכתוב 'ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה', 'בששון' ראשי תיבות: ב'רכות ש'תים, ש'הכל ו'בורא נ'פשות, אזי יתקיים המשך הפסוק 'ממעייני הישועה'.

קיבל האיש על עצמו להקפיד לברך על המים, ואף את עצת רבינו קיבל להעמיד שומר שיפקח על כל יהודי השותה מן המעיין שיברך על המים לפני שתייתו ולאחריה. לאחר עשרים וארבע שעות שבה נביעת המים במעיינות.

אחר הזמר דרור יקרא

שח מר"ש מהילולת הצדיקים בשבוע הבעל"ט

וכן על הילולת בו ביום של הרה"ק בעל שפע חיים מצאנז זי"ע סיפר מר"ש כדלהלן:

לאחר המלחמה, במכונית שהעמידה לרשותו המפקדה האמריקנית, יצא הרבי לנדוד ולחפש בכפרים שבכל הסביבה כשבפיו הסיסמא: "את אחי אנכי מבקש!" במקומות האלה שרדו פה ושם יהודים בודדים, שהתחבאו בימי הזעם אצל נכרים בעליות גג או בבונקרים. בגלל ניתוקם מן העולם החיצוני במשך תקופה ארוכה, סבורים היו כבנותיו של לוט במערה – שכבר התחסל ח"ו העם היהודי כפי שזמם האשמדאי היטלר ימ"ש, והם היחידים שנותרו, ללא תקוה להמשיך כיהודים.

נסע אפוא הרבי הק' מצאנז בכל יום לשוב אחר, היה נכנס אל מרכז הכפר או העיירה ומנסה להיכנס בדברים עם האנשים שנתקל בהם על דרכו. כמי שמתעניין ושואל מתוך סקרנות גרידא על הא ועל דא, תוך כדי שיחה הגיעו לנושא היהודים, ואיכשהו נתגלה לפעמים, כתוצאה מפליטת פה סתמית, כי בבית פלוני שוהה אחד השרידים. היה אדמו"ר זי"ע הולך ומכתת רגליו אחרי כל קול הברה, אולי יעלה בדרך זו על עקבות איש יהודי שכוח המתחבא עדיין בקרב הגויים. משמצאו, היה מדבר על לבו ומשדל אותו שיצטרף אליו, והוא יביאנו למקום שיש בו הרבה יהודים בני עמו.

רבים מן השרידים האלה, הלכו אחריו לפעלדאפינג בלא חשק מיוחד. נוח היה להם, כביכול, באתר שהם שרויים בו. הלא האמריקנים הכובשים סיפקו מזון ותמיכה לשרידים בכל מקום שנמצאים בו, אפילו למי שהתגורר בין הנכרים מרצונו החפשי, מבלי לדרוש מאף אחד ללכת לעבודה, להשתכר וכדומה. ברם, הרבי, במיטב כושר השכנוע שלו, השפיע עליהם לשוב אל אחיהם.

האנשים עוד היו המומים ומזועזעים מכל המוראות שעברו עליהם. היו שהצהירו בגלוי, כי אחרי האסון הגדול שקרה – אין את נפשם לחזור ולחיות כיהודים. אולם הרבי בחכמתו

יצוין שהרה"ק יחזקאל שרגא משינאווא זי"ע, אמר שההילולא שלו שקולה כהילולת רשב"י במירון. בספר קרבן העני כתב בשם בעל ההילולא רבי צבי הירש זצ"ל מזידיטשוב, שאמר שעד פרשת פנחס צריך הקורא לקרוא 'יששכר' בשני שיניו, ומפרשת פנחס והלאה 'ישכר' בשיני אחת. ואמר זכר לדבר: 'שְׁכַר פִּי דוֹבְרֵי שְׁקָר' (תהילים סג, יב) - שהאומר 'ישכר' עד פרשת 'פנחס' הרי הוא בכלל 'דוברי שקר'.

טעם הדבר כתב שם בספר קרבן העני על פי מה שאמרו במדרש שששכר יששכר לבנו יוב [ככתוב (בראשית מו, יג): "וַיְבִינִי יִשְׁשָׁכָר תּוֹלַע וְפִנָּה וְיֹב וְשִׁמְרֹן"] לא הוטב בשם בעיני יעקב, ונתן לו יששכר שין אחת משמו, וכונה מעתה 'ישוב'. [והחיד"א במדבר קדמות כתב שבימים הקדמונים היה אליל ששמו יוב, ובנו בא בקובלנא לאביו שכינה את שמו בשם עבודה זרה].

ועד פרשת פנחס לא מצינו בתורה שם 'ישוב', ולכן כל זמן שלא נקרא בתורה 'ישוב' נשאר 'יששכר' בשמו המלא, ונקרא בשני שיניו. ומפרשת פנחס שכונה בנו 'יוב' בשם 'ישוב', אזי גם 'יששכר' נקרא 'ישכר' בשיני אחת.

אחר התפילה איחל מר"ש ברכת "מזל טוב" לחתן יצחק יעקב פרנקל לרגל האופרויף, ומסר לו דברי הדרכה לחתונה.

לעת ערב הגיע מרן רבינו שליט"א לפעילות רוחנית וקבלת קהל בעיר קרית גת.

קהילא קדישא קראלי

בנשיאות מרן רבינו עט"ר שליט"א
עיה"ת אשדוד ת"ו

<<<<<<>>

בס"ד

סידורו של שבת קודש פרשת בלק

<<<<<<>>

קבלת שבת: בזמן
שחרית: בשעה 10.30
אבות ובנים: בשעה 17.30
מנחה: בשעה 18.45
סעודה שלישית: בשעה 19.10
מעריב: בזמן ר"ת

הַפּאָרַט

קול קראלי

מהנעשה ונשמע ♦ שיחות ♦ דרשות ♦ ניגונים

074-7962278

שמעו ותחי נפשכם

השכיל וענה להם, שאינו מעלה על דעתו כלל לדרוש מהם אפילו משהו מעין זה. כל כוונתו אינה כי אם להיטיב עמהם מבחינה פיסית, שלא יהיו נתונים יותר לחסדי הגויים האחרים. וכי לא מוטב להימצא בין אחים, שהם עצמך ובשרך?! ידוע, בין השאר, על מקרה מסוים בו שידל צעיר יהודי להסתפח למחנה: הלה טען, שהרבי בודאי לא יניח לו לבקר בקולנוע, ולכן אינו חפץ ללכת אחריו. אולם הרבי הבטיח לו שכאשר יחזרו החיים למסלול תקין, ויפתחו קולנוע לפליטים, יקבל מידו כסף לרכוש כרטיסים להצגות... הרבי אף קיים את הבטחתו זו, במשך זמן קצר, עד שהלה התפכח מערפול החושים הרוחני שלו וחזר להיות יהודי כשר להפליא.

אחר מכן זימן מרן רבינו שליט"א ברכת המזון על הכוס.

~ קידוש לבנה ~

אחר תפילת מעריב ערך מרן רבינו שליט"א "קידוש לבנה" ברוב עם הדרת מלך.

אח"מ רקדו טובים מאורות" והציבור הק' עבר להתברך בברכת אגוט וואך וגוט חודש.

~ מלוה מלכה ~

כשעה אחר הבדלה ערך מרן רבינו שליט"א "מלוה מלכה" בביתו נאוה קודש.

במהלכה הזכיר מרן רבינו שליט"א את הילולת הצדיקים של השבוע הקרוב.

א בלק – י תמוז

מרן רבינו שליט"א הגיע לפעילות רוחנית וקבלת קהל בעיר יבנה.

אחר תפילת מנחה פאר מרן רבינו שליט"א את מעמד הכנסת ספר תורה לבית המדרש "אהבת ציון" ברובע ו' אשדוד נדבת משפחת קוצקי לע"נ הלן בת ציפורה ע"ה מר"ש רקד עם ספר התורה ברחובה של עיר, וכן פיזז לכבוד התורה.

ב בלק – יא תמוז

לרגל הילולת בעל "עטרת צבי" מזידיטשוב זי"ע הדליק מרן רבינו שליט"א שלוש נרות לפני התפילה.

בתפילת שחרית לא אמרו תחנון לרגל ההילולא קדישא.

כן כובד מרן רבינו שליט"א בפתיחת הארון.

כן שימש מר"ש כבעל קורא בתורה.

אחר התפילה ערך מר"ש מעמד לחיים במהלכה שח כדלהלן: בעל ההילולא היה גאון בתורת הנגלה ובקי עצום בקבלה, בכל יום למד 7 דפי גמרא ובכל שנה סיים את כל הש"ס. ואף כונה "שר בית הזוהר"

היה מסתופף בצל הרה"ק ברוך ממז'יבז' זי"ע. אלפים נהרו אליו ואת חסידיו הזהיר על כיבוד האדמו"רים, כי האומר שאין רבי בעולם רק הרבי שלו כאילו שעבד עבודה זרה. על החסידים לחשוב שכל צדיק טוב לתלמידיו, אך הרבי שלו טוב לעיניו.